

Sygn. akt III CSK 336/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa W. S. W.
przeciwko B. S. S.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 kwietnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w N.
z dnia 18 maja 2016 r., sygn. akt III Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie
obciążając powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 maja 2016 r. Sąd Okręgowy w N.- w sprawie o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli - oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 14 stycznia 2016 r.

Powódka wniosła skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność, wynikającą z naruszenia przez Sąd Okręgowy w N. przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżąca nie wykazała oczywistej zasadności skargi w rozumieniu przyjętym w judykaturze Sądu Najwyższego dotyczącej przyczyny kasacyjnej określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia

29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.). Stawiając tezę, że skarga jest oczywiście uzasadniona, wskazała, iż Sąd Okręgowy dopuścił się „rażących naruszeń” przepisów prawa materialnego i procesowego, gdy tymczasem w podstawach skargi wytknęła jedynie naruszenie art. 233 k.p.c. - co jest zresztą w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.) - oraz naruszenie art. 898 § 1 k.c., opierając zarzut w tym zakresie na „niesłusznym przyjęciu”, że dokonane ustalenia „nie wyczerpują znamion rażącej niewdzięczności”.

W związku z tym twierdzenie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, a więc uzasadniona w stopniu szczególnym, nie może być uznane za przekonujące, zwłaszcza że oparciem dla tego twierdzenia są wyłącznie subiektywne oceny skarżącej, dyktowane poczuciem pokrzywdzenia, a nie argumentacją prawną, która w postępowaniu kasacyjnym ma pierwszorzędne znaczenie.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), uznając zarazem - podobnie jak Sąd Okręgowy i z tych samych względów - że zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, uzasadniający odstąpienie od obciążenia powódki kosztami postępowania kasacyjnego (art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).